

Неправилно тълкуване на член 263 от Договора поради констатацията, че жалбоподателят не е лично засегнат от решението на Европейската комисия. Във връзка с това основание жалбоподателят сочи, че пазарното му положение допуска такава индивидуализация съгласно съдебната практика по въпросите на допустимостта.

Неправилно тълкуване на член 263, четвърта алинея in fine от Договора поради констатацията, че спорното решение не е подзаконов акт. Във връзка с разглежданото основание жалбоподателят твърди, че решението има характера на подзаконов акт.

**Преюдициално запитване от Audiencia Nacional (Испания), постъпило на 13 февруари 2018 г. —
Telefónica Móviles España S.A.U./Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)**

(Дело C-119/18)

(2018/C 161/38)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Telefónica Móviles España S.A.U.

Отговорник: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Преюдициални въпроси

1) Допуска ли член 6, параграф 1 от Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги ⁽¹⁾ тълкуване, съгласно което дадена държава членка може да изисква от операторите на далекосъобщителни услуги годишна такса като предвидената в член 5 от Закон 8/2009 за финансирането на Corporación de Radio y Televisión Española от 28 август 2009 г., с цел тяхното участие във финансирането на Corporación de Radio y Televisión Española с оглед на положителното въздействие за сектора на далекосъобщителни услуги, което произтича от новата правна уредба на сектора на телевизионни и аудио-визуални услуги, и по-конкретно, от разширяването на стационарните и мобилните услуги за широколентов достъп, както и от премахването на рекламата и отказа на Corporación RTVE от платено съдържание и услугите за достъп до индивидуално платени събития предвид следните обстоятелства:

— тази нова правна уредба не обосновава, нито през съответната данъчна година се установява наличието, пряко или непряко, на това положително въздействие за посочените оператори;

— ставката на таксата е определена на 0,9 % върху брутните експлоатационни приходи, отчетени през съответната година, а не върху приходите от предоставянето на аудио-визуални услуги или от реклама, върху увеличението на тези приходи или върху печалбата от дейността. При това, доколкото тази такса представлява задължение за парична престация, предвидено в първоначалната редакция на член 5 от Закон 8/2009, тя може да не е обоснована по отношение на съответната аудио-визуална услуга, а посочената разпоредба е послужила като основание за отхвърляне на исканията за възстановяване на недължимо платените суми и за корекции на подадените от жалбоподателя данъчни декларации в обжалваното в настоящото административно производство решение?

2) Пропорционална ли е съгласно изискванията на член 6, параграф 1 от Директива 2002/20/ЕО таксата, която се изисква от далекосъобщителните предприятия, осъществяващи дейност в Испания с географско покритие, което е по-голямо от територията на една автономна област, с оглед на описания начин на изчисляване, предвиден в член 5 от Закон 8/2009?

- 3) Отговаря ли на изискването за прозрачност с оглед на предвиденото в член 6, параграф 1 и приложение [A] от Директива 2002/20/ЕО таксата, изискуема на основание член 5 от Закон 8/2009 за финансирането на Corporación de Radio y Televisión Española от 28 август 2009 г., ако не е ясна конкретната дейност, която представлява предоставяне на универсална или обществена услуга от Corporación de Radio y Televisión Española?

(¹) ОВ L 108, 2002 г., стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 169.

**Преюдициално запитване от Audiencia Nacional (Испания), постъпило на 13 февруари 2018 г. —
Orange España S.A.U./Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)**

(Дело C-120/18)

(2018/C 161/39)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Orange España S.A.U.

Ответник: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 6, параграф 1 от Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги (¹) тълкуване, съгласно което дадена държава членка може да изисква от операторите на далекосъобщителни услуги годишна такса като предвидената в член 5 от Закон 8/2009 за финансирането на Corporación de Radio y Televisión Española от 28 август 2009 г., с цел тяхното участие във финансирането на Corporación de Radio y Televisión Española с оглед на положителното въздействие за сектора на далекосъобщителни услуги, което произтича от новата правна уредба на сектора на телевизионни и аудио-визуални услуги, и по-конкретно, от разширяването на стационарните и мобилните услуги за широколентов достъп, както и от премахването на рекламата и отказа на Corporación RTVE от платено съдържание и услугите за достъп до индивидуално платени събития предвид следните обстоятелства:

— тази нова правна уредба не обосновава, нито през съответната данъчна година се установява наличието, пряко или непряко, на това положително въздействие за посочените оператори;

— ставката на таксата е определена на 0,9 % върху брутните експлоатационни приходи, отчетени през съответната година, а не върху приходите от предоставянето на аудио-визуални услуги или от реклама, върху увеличението на тези приходи или върху печалбата от дейността. При това, доколкото тази такса представлява задължение за парична престация, предвидено в първоначалната редакция на член 5 от Закон 8/2009, тя може да не е обоснована по отношение на съответната аудио-визуална услуга, а посочената разпоредба е послужила като основание за отхвърляне на исканията за възстановяване на недължимо платените суми и за корекции на подадените от жалбоподателя данъчни декларации в обжалваното в настоящото административно производство решение?

- 2) Пропорционална ли е съгласно изискванията на член 6, параграф 1 от Директива 2002/20/ЕО таксата, която се изисква от далекосъобщителните предприятия, осъществяващи дейност в Испания с географско покритие, което е по-голямо от територията на една автономна област, с оглед на описания начин на изчисляване, предвиден в член 5 от Закон 8/2009?